

Cuprins

Capitolul I. Persoanele	1
Capitolul II. Familia	9
Capitolul III. Bunurile	33
Capitolul IV. Moșteniri și liberalități.....	45
Capitolul V. Obligațiile	52
Capitolul VI. Prescripția extinctivă	118
Capitolul VII. Minispețe recapitulative	126
Capitolul VIII. Teste recapitulative	153
Testul nr. 1	153
Testul nr. 2	157
Testul nr. 3	164
Răspunsuri și explicații.....	169

Capitolul III

Bunurile

52. Dobândirea dreptului de proprietate prin accesiune

Bogdan își achiziționează prin act autentic un imobil teren, în imediata vecinătate a terenului aflat în proprietatea lui Solomon. La scurt timp, Bogdan pleacă la muncă în străinătate, rugându-și vecinul să-i supravegheze terenul pentru perioada cât va lipsi din țară. Solomon își dă acceptul, însă, între timp, procedează la edificarea unei construcții a cărei suprafață a presupus ocuparea unei porțiuni substanțiale și din terenul lui Bogdan.

După trecerea unei perioade de doi ani, Bogdan se întoarce în țară și constată cu stupeoare că elementele descriptive ale stării de fapt inițiale s-au modificat dramatic. Îi cere explicații vecinului său, care, profitând de conjunctura creată, îi solicită să îi transmită dreptul de proprietate asupra terenului, dacă nu este mulțumit de noua situație, însă la un preț derizoriu.

Bogdan se prezintă, confuz, în fața dumneavoastră, ca avocat, solicitând o consultație juridică.

Subrogându-vă rolului avocatului, ce sfaturi juridice ar putea fi legale și oportune în speța *pendinte*?

- a) îl sfătuiți să înstrăineze imobilul teren chiar la un preț inferior prețului pieței, pentru că, oricum, față de situația creată, valoarea terenului său s-a diminuat considerabil;
- b) îi relevați că poate să devină proprietarul cotei-părți din construcția edificată pe terenul său, fără înscriere în cartea funciară și fără nicio obligație către autorul lucrării;
- c) îi reliefați că poate solicita ridicarea lucrării de pe teren și obligarea autorului construcției la plata de daune-interese, dacă este cazul.

53. Limite judiciare

Păpușel, investitor clujean, construiește un cartier de locuințe în comuna Florești, situată la o distanță de 9 km de municipiul Cluj-Napoca, garantându-le viitorilor proprietari de locuințe un confort sporit, liniște și evitarea reală a problemei poluării din oraș. Fundamentându-și activitatea pe o experiență indubitabilă în politici de marketing, dar și pe prețuri fără concurență, investitorul reușește să înstrăineze aproape în totalitate apartamentele, astfel că, pentru o perioadă de timp, dobânditorii imobilelor au beneficiat în integralitate de avantajele promise. Însă, după circa 2 ani de la instalarea noilor proprietari, Bombonel, deținător al unui imobil teren situat în apropiere, decide să renunțe la destinația terenului din ultimul deceniu, aceea de teren agricol, și pune bazele unei ferme de găini ouătoare. Consecința acestei transformări produce profunde nemulțumiri locatarilor din zonă în

legătură cu mirosul pestilențial și intolerabil provenit din activitățile fermei. Locatarii intenționează să demareze un proces colectiv împotriva societății care deține ferma.

Până la concretizarea acestui demers judiciar, un mandatar al locatarilor vă calcă pragul cabinetului de avocatură.

Cum îl sfătuiți? Ce pot obține?

- a) prejudiciul produs este minor în raport cu necesitatea desfășurării activității păgubitoare de către proprietar, ferma desfășurându-și activitatea în mod licit, astfel că instanța va respinge ca nefondată o acțiune fundamentată pe depășirea inconvenientelor normale ale vecinătății;
- b) solicitarea de a se sista activitatea fermei nu poate interveni, în nicio ipoteză, din considerente de echitate;
- c) instanța va putea pronunța, din rațiuni de echitate, fie despăgubiri în folosul celor vătămați, fie o *restitutio in integrum*, respectiv sistarea activității fermei.

54. Coproprietatea asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente

La ședința lunară a proprietarilor de apartamente din scara C a blocului nr. 12 de pe str. Surprizelor, Winnetou, unul dintre titularii dreptului de proprietate asupra unui imobil apartament, situat la adresa anterior menționată, și-a manifestat disponibilitatea de a primi în folosință exclusivă uscătoria, situată la parterul blocului, pentru o a utiliza ca sediu social aferent societății comerciale pe care o va înființa. La aceeași adunare, s-a votat înființarea asociației de proprietari. În egală măsură, supunându-se votului, s-a constatat că 6 dintre cei 10 proprietari de apartamente de pe scară au fost de acord cu atribuirea în folosință exclusivă a uscătoriei, unul s-a abținut de la vot, unul a fost absent de la ședință, iar doi s-au împotrivit dobândirii cu titlu de folosință de către Winnetou a spațiului.

Care va fi situația juridică a uscătoriei?

- a) lui Winnetou i se va atribui în folosință exclusivă uscătoria, ca urmare a obținerii majorității voturilor în acest sens;
- b) decizia de atribuire în folosință a uscătoriei în favoarea lui Winnetou nu poate produce efecte juridice, pentru că a fost dată cu o majoritate inferioară celei prevăzute de lege într-o atare ipoteză;
- c) nu se poate lua nicio decizie legală privind atribuirea în folosință exclusivă a uscătoriei, atâta vreme cât asociația de proprietari nu a fost înființată.

55. Distanța și lucrările intermediare cerute pentru anumite construcții, lucrări și plantații

Ciprian devine proprietar al unei frumoase livezi la marginea municipiului Bistrița. Pentru că unii dintre pomii fructiferi îmbătrâniseră, acesta decide să îi înlocuiască. Astfel, plantează la o distanță de 1,60 metri față de linia de hotar niște pruni din import care aveau, printre caracteristici, un rod bogat, dar și o înălțime de până la 8 m, la maturitate. De asemenea, hotărăște să împrejmuiească livada cu gard viu, pe care îl plantează la o distanță de 1,40 m față de linia de hotar. Odată ajunși prunii la maturitate, Dumitru, vecinul, se arată iritat de situația creată și îi trimite o notificare lui Ciprian prin care îl somează să procedeze, de urgență, la tăierea arborilor plantați cu nerespectarea prevederilor legale. Ciprian nu

Capitolul V

Obligațiile

92. Clasificarea contractelor după scopul urmărit

În data de 1 octombrie 2015, George, moștenitorul unic al doamnei Tatiana, a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor, solicitând revocarea donației făcute de către Tatiana lui Tudor în data de 1 august 2014 și obligarea lui Tudor la restituirea imobilului situat în str. Rozelor nr. 1. În motivare, George a arătat că, prin actul intitulat „contract de întreținere”, încheiat în formă autentică la data de 1 august 2014, doamna Tatiana, atunci în vârstă de 88 de ani, i-a transmis lui Tudor imobilul situat în str. Rozelor, în valoare estimată de 300.000 de euro, iar Tudor s-a obligat să o întrețină pe doamna Tatiana până la sfârșitul vieții acesteia. Doamna Tatiana a decedat la data de 1 martie 2015. În mai 2015, Tudor a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 4 luni pentru fapta de lovire sau alte violențe săvârșită împotriva Tatiane în data de 1 decembrie 2014, faptă pentru care Tatiana nu l-a iertat pe Tudor. Potrivit lui George, deși fapta nu a contribuit la decesul doamnei Tatiana, survenit din cauze naturale, aceasta face posibilă revocarea donației de care a beneficiat Tudor. Acesta din urmă s-a apărat arătând că, față de natura contractului – întreținere cu titlu oneros, aleatorie, nu există temeii pentru o cerere de revocare pentru ingratitudine.

Ce hotărâre ar trebui să pronunțe instanța?

- va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, calificând actul încheiat drept un contract de întreținere cu titlu oneros (act aleatoriu);
- va respinge cererea de chemare în judecată, calificând actul încheiat drept un contract de întreținere cu titlu gratuit;
- va admite cererea de chemare în judecată, calificând actul încheiat drept o donație cu sarcină.

93. Clasificarea contractelor după conținut

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Judecătoria Sectorului 1 București în data de 1 iunie 2015, Radu a solicitat obligarea lui Ionel la plata sumei de 8.000 de lei. În motivarea cererii, Radu a arătat că, prin contractul încheiat sub semnătură privată în data de 1 februarie 2014, s-a obligat să păstreze autoturismul de colecție al lui Ionel (care urma să înceapă o activitate profesională în străinătate), inclusiv să îl ruleze cel puțin o dată la două săptămâni, iar Ionel s-a obligat să îi plătească lui Radu cheltuielile făcute pentru conservarea autoturismului. Acesta a fost predat la data încheierii contractului. Radu a cheltuit 8.000 de lei pentru conservarea autoturismului – în special pentru combustibil și servicii de întreținere a caroseriei – până în luna ianuarie a anului 2015, când autoturismul a fost distrus în urma unui incendiu care, pornind de la o fabrică de mobilier învecinată cu proprietatea lui Radu, a

cuprins și garajul în care acesta ținea autoturismul. Prin întâmpinare, Ionel a arătat că, în aplicarea regulilor privind riscul contractului, obligația lui s-a stins ca urmare a imposibilității lui Radu de a-i restitui autoturismul.

Ce hotărâre va pronunța instanța?

- a) va admite cererea de chemare în judecată, reținând că obligația lui Ionel nu s-a stins;
- b) va respinge cererea de chemare în judecată, reținând că obligația lui Ionel s-a stins ca urmare a suportării riscului contractului de către Radu;
- c) va admite cererea de chemare în judecată, reținând că, în contractul sinalagmatic încheiat, riscul contractului este suportat de către Ionel.

94. Subclasificarea contractelor cu titlu oneros

În data de 1 octombrie 2015, Mihai a transmis societății Neșansa SRL o notificare prin care a solicitat plata prețului de 10.000 de lei, prevăzut în contractul încheiat în data de 1 noiembrie 2014. În acest contract, părțile au prevăzut că, în vederea asigurării stocurilor de materie primă ale societății Neșansa (care comercializa produse de panificație) și pentru evitarea fluctuațiilor sezoniere ale prețului materiei prime, Neșansa cumpără, pentru un preț forfetar de 10.000 de lei, recolta de grâu din anul 2015, aferentă lotului agricol în suprafață de 4 hectare, situat în comuna Dorobanțu, județul Călărași, și aparținându-i lui Mihai. În urma unor inundații din perioada martie-mai 2015, potențialul productiv al lotului respectiv a fost pierdut în totalitate.

Ce opinie considerați că ar trebui să îi comunice consilierul juridic al societății Neșansa administratorului societății cu privire la temeinicia solicitării de plată a prețului?

- a) societatea Neșansa nu trebuie să plătească prețul, deoarece, contractul fiind sinalagmatic, obligația de plată a prețului s-a stins prin aplicarea regulilor privind riscul contractului;
- b) societatea Neșansa poate să se libereze de obligația de plată a prețului prin rezoluțiunea contractului, întemeiată pe neexecutarea obligației lui Mihai;
- c) societatea Neșansa trebuie să plătească prețul ca urmare a naturii aleatorii a contractului încheiat.

95. Încheierea contractului

În data de 1 iunie 2015, în ziarul Ziar, specializat în mica publicitate, a fost publicat următorul anunț: „Un inel unicat, diamant tăietură marchiz, producție 1936. Vând urgent, predare și plată pe loc, 2.000 lei preț fix. Primul venit, primul servit”. De asemenea, anunțul indica numele, numărul de telefon și adresa autorului, Brutus. În data de 2 iunie 2015, Andrei s-a prezentat la locuința lui Brutus cu suma de 2.000 de lei, comunicându-i acestuia că dorește să cumpere inelul pentru a-l expune în colecția sa privată. Brutus a refuzat, motivându-și răspunsul prin împrejurarea că înțelege să vândă inelul doar spre purtare de către o doamnă. O săptămână mai târziu, Andrei a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva lui Brutus, solicitând obligarea acestuia la predarea inelului în baza contractului de

Din probatoriul administrat a rezultat doar probabilitatea ca reclamantul să fie tatăl minorei, fără a fi exclusă paternitatea pârâtului Boca Tudor. Ca atare, paternitatea reclamantului nu a fost cert stabilită, părțile refuzând expertiza de paternitate.

Fiind vorba de un copil născut după intrarea în vigoare a Codului civil la data de 1 octombrie 2011, acțiunea este supusă dispozițiilor Codului civil, conform art. 47 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.

Dreptul la acțiunea în tăgada paternității nu se prescrie în timpul vieții tatălui biologic, astfel că ea poate fi promovată oricând.

Răspunsuri greșite: a) și c) – a se vedea explicațiile de la răspunsul corect.

Capitolul III

Bunurile

52. Răspuns corect: c) – temeiul legal definitiv pentru optarea ca răspuns corect a variantei c) rezidă în dispozițiile art. 587 alin. (2) C.civ., care relevă că, „dacă lucrarea a fost realizată cu rea-credință, proprietarul terenului vecin poate opta între a cere ridicarea lucrării de pe teren, cu obligarea autorului acesteia la plata de daune-interese, dacă este cazul, și a cere înscrierea în cartea funciară a unui drept de coproprietate al vecinilor. La stabilirea cotelor-părți se va ține seama de valoarea terenului proprietarului vecin și de jumătate din valoarea contribuției autorului lucrării”.

Răspunsuri greșite: a) – nu este potrivită o înstrăinare a terenului la un preț derizoriu, în condițiile în care există pârghii legale pentru a se remedia situația într-un mod care să nu-l prejudicieze pe Bogdan și care să sancționeze, într-o formă sau alta, conduita caracterizată de rea-credință a lui Solomon;

b) – dacă lucrarea a fost realizată cu rea-credință, precum în speță, proprietarul terenului vecin poate cere înscrierea în cartea funciară a unui drept de coproprietate al vecinilor [art. 587 alin. (2) C.civ.].

53. Răspuns corect: c) – răspunsul legal este conferit de normele juridice care alcătuiesc corpul art. 630 alin. (1) C.civ., ce reglementează circumstanța particulară în care proprietarul cauzează, prin exercitarea dreptului său, inconveniente mai mari decât cele normale în relațiile de vecinătate. În atare condiții, instanța de judecată poate, din considerente de echitate, să îl oblige la despăgubiri în folosul celui vătămat, precum și la restabilirea situației anterioare, atunci când acest lucru este posibil. Ținând seama de motivația pentru care locuitorii din Florești au ales acele ansambluri rezidențiale, dar și de faptul că, la momentul construirii locuințelor, terenul pe care funcționează ferma avea o altă destinație, coroborat cu mirosul pătrunzător produs de activitatea fermei, apreciem că soluția înglobată în textul legal reiterat este aplicabilă în speță.

Răspunsuri greșite: a) și b) – din perspectiva noastră, pagubele produse prin activitatea fermei, deși una licită, nu pot fi catalogate ca fiind minore, atâta vreme cât sunt prejudiciați toți locatarii din zonă, care sunt în imposibilitate de a-și duce existența în condiții normale, din pricina mirosului insuportabil. Chiar în ipoteza în care instanța va aprecia că prejudiciul este unul minor, acțiunea derivând din depășirea inconvenientelor normale ale vecinătății se impune a fi admisă, în sensul acordării de despăgubiri, raportat la art. 630 alin. (2) C.civ. Solicitarea de a sista activitatea fermei apare ca exagerată la o primă vedere, însă aceasta este perfect admisibilă și se circumscrie ideii de restabilire a situației anterioare.

54. Răspuns corect: b) – decizia de atribuire în folosință a uscătoriei se impune a fi adoptată cu o majoritate calificată de 2/3 din numărul coproprietarilor și a cotelor-părți, potrivit alin. (2) al art. 650 C.civ. Or, ținând seama de faptul că doar 6 din cei 10 proprietari de apartamente și-au dat consimțământul în vederea atribuirii în folosință exclusivă a uscătoriei, este evident că nu s-a atins pragul majorității prevăzute de lege într-o atare ipoteză.

Răspunsuri greșite: a) și c) – a se vedea explicațiile anterioare. În egală măsură, faptul că asociația de proprietari nu a fost încă înființată nu conduce la ideea că uscătoria nu poate fi acordată în folosință exclusivă, în cazul respectării dispozițiilor legale. E adevărat, dacă asociația de proprietari era înființată, se modificau datele problemei, raportat la art. 650 alin. (2) teza a II-a C.civ., în sensul în care decizia de atribuire aparține adunării generale a asociației.

55. Răspuns corect: c) – legiuitorul reglementează în mod explicit distanța minimă la care trebuie plantați arborii, ținând seama de unele criterii legate de înălțimea acestora, dar și de specia din care fac parte. Astfel, față de dispozițiile art. 613 C.civ., este indiscutabil că a fost încălcat regimul distanței ce se impune a fi respectată între arbori și hotarul vecin, în ipoteza prunilor, caracterizați printr-o înălțime de circa 8 m, așa încât Dumitru are dreptul să taie ramurile și să păstreze fructele căzute, în mod natural, pe terenul său [art. 613 alin. (3) C.civ.]. Pe de altă parte, situația gardului viu este reglementată într-o altă manieră, normele reiterate nefiind aplicabile, încadrându-se la categoria excepțiilor de la regula generală în materie, conform căreia arborii trebuie sădiți la o distanță de cel puțin 2 metri de linia de hotar. Pe cale de consecință, distrugerea gardului viu este abuzivă, iar Dumitru va fi obligat la repararea prejudiciului produs ca urmare a acestei conduite.

Răspunsuri greșite: a) și b) – admiterea în integralitate a acțiunii, dar și respingerea acesteia apar ca fiind nelegale față de explicațiile oferite la răspunsul corect.

56. Răspuns corect: a) – soluția legală într-un atare demers judiciar este de admitere a cererii de chemare în judecată, pentru că, deși, să spunem, nesocotirea clauzei de inalienabilitate ar fi justificată într-o oarecare măsură, nu a fost respectată năzuința legiuitorului, care, în cuprinsul art. 627 alin. (2) C.civ., relevă că un interes superior poate determina dobânditorul să dispună de bun, însă numai cu autorizarea instanței, aceasta fiind singura care are facultatea, și nu obligația, să dispună autorizarea dobânditorului să nesocotească prevederile contractuale, care constituie legea părților.

Răspunsuri greșite: b) și c) – *per a contrario*; a se vedea explicațiile de la răspunsul corect.

57. Răspuns corect: c) – potrivit art. 695 alin. (2) C.civ., în absența unei stipulații contrare, titularul dreptului de suprafață nu poate modifica structura construcției. Teza a II-a a articolului indicat stipulează faptul că el o poate însă demola, dar cu obligația de a o reconstrui în forma inițială.

Răspunsuri greșite: a) – a se vedea răspunsul corect, interpretat *per a contrario*;

b) – Ciocu'-Mic este titularul unui drept de suprafață, nefiind necesară stipularea expresă a constituirii suprafeței. Textul legal incident este art. 693 alin. (3) C.civ., conform căruia suprafața se poate înscrie și în temeiul unui act juridic prin care proprietarul întregului fond a transmis exclusiv construcția ori a transmis terenul și construcția, în mod separat, către două persoane, chiar dacă nu s-a stipulat expres constituirea suprafeței.

Capitolul V Obligațiile

92. Răspuns corect: c) – interpretat conform voinței concordante a părților, iar nu conform sensului literal al titlului dat înscrisului constatator al contractului, acesta reprezintă o donație cu sarcină (act cu titlu gratuit, liberalitate). Având în vedere vârsta doamnei Tatiana la data încheierii contractului, precum și valoarea dreptului de proprietate transmis, părțile trebuie să își fi reprezentat, la momentul contractării, împrejurarea că valoarea întreținerii va fi mult inferioară valorii dreptului transmis și că, în consecință, Tatiana i-a conferit lui Tudor un avantaj patrimonial pe seama unei diminuări a activului patrimonial propriu [art. 1.172 alin. (2) C.civ]. Donația făcută de către Tatiana poate fi revocată pentru ingratitudine, la cererea moștenitorului George, conform art. 1.023 lit. b) și art. 1.024 alin. (3) teza I C.civ.

Răspunsuri greșite: a) – contractul nu este o întreținere cu titlu oneros (act aleatoriu), deoarece, deși întinderea obligației de întreținere a lui Tudor depinde de termenul incert constând în momentul decesului Tatiane, părțile își reprezintă faptul că, din punct de vedere patrimonial, Tatiana pierde, iar Tudor câștigă. Nu există reprezentarea, pentru cel puțin una dintre părți, a șansei unui câștig și a riscului unei pierderi (art. 1.173 C.civ.);

b) – contractul nu este o întreținere cu titlu gratuit, deoarece aceasta presupune constituirea unei obligații de întreținere fără contraprestație, reprezentând o liberalitate făcută de întreținător întreținutului [art. 2.256 alin. (1) raportat la art. 2.243 alin. (1) C.civ.].

93. Răspuns corect: a) – actul (bilateral) încheiat este un depozit neremunerat, contract real unilateral. Deși contractul are efect constitutiv de obligații în sarcina ambelor părți, deci există obligații reciproce, acestea nu sunt interdependente, contractul fiind unilateral, conform art. 1.171 C.civ. În consecință, obligația de restituire a lucrului se stinge prin imposibilitatea fortuită de executare [art. 2.120 alin. (1) și art. 1.634 alin. (1) C.civ.], însă nu este aplicabil art. 1.557 C.civ., care instituie o cauză de ineficacitate a contractului sinalagmatic și, mediat, o cauză de stingere a obligației corelative celei care a devenit imposibil de executat în mod fortuit. Pentru afirmația – cu care suntem de acord – că obligația depozitentului de a plăti cheltuielile de conservare a lucrului izvorăște din contractul de depozit (iar nu dintr-un fapt juridic în sens restrâns), dar nu este în relație de interdependență cu obligația de a conserva lucrul, a se vedea *G.-A. Ilie, Riscurile în contracte*, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 204-205. Pentru ideea că obligația de plată a cheltuielilor făcute cu conservarea lucrului ar avea izvor extracontractual (îmbogățirea fără justă cauză), a se vedea *L. Pop. I.-F. Popa, S.I. Vidu, Tratat elementar de drept civil. Obligațiile*, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 72 și 74.

Răspunsuri greșite: b) – art. 1.557 C.civ. este inaplicabil, contractul fiind unilateral în absența interdependenței obligațiilor reciproce ale părților (art. 1.171 teza a II-a C.civ.);

c) – contractul este unilateral. În orice caz, în contractele sinalagmatice, regula care se desprinde din interpretarea sistematică a art. 1.557 și 1.634 C.civ. este aceea că riscul contractului, în sens tehnic, este suportat de către debitorul obligației imposibil de executat.

94. Răspuns corect: c) – având în vedere prețul forfetar prevăzut pentru bunurile dintr-un gen limitat viitor, precum și lipsa unor elemente din care să rezulte voința părților de a face din

viabilitatea recoltei o condiție suspensivă pentru obligația de plată a prețului, contractul ar trebui calificat drept o vânzare aleatorie [art. 1.173 alin. (2) și art. 1.658 alin. (4) C.civ.]. Riscul contractului (art. 1.557 C.civ.) nu operează în contractele aleatorii atunci când cauza imposibilității de executare – în speță, nerealizarea recoltei din motive fortuite – a reprezentat elementul aleatoriu de care depind șansa unui câștig și riscul unei pierderi pentru cel puțin una dintre părți. Această soluție nu înseamnă că riscul contractului nu este vreodată aplicabil în contractele sinalagmatice aleatorii, ci numai că nu poate fi aplicabil atunci când evenimentul care determină imposibilitatea de executare este elementul aleatoriu asumat de părți. În speță, nu a operat o cauză de stingere a obligației societății Neșansa.

Răspunsuri greșite: a) – a se vedea explicația pentru varianta c);

b) – rezoluțiunea nu poate fi întemeiată pe o neexecutare datorată unei împrejurări a cărei apariție reprezintă un risc asumat de către creditor prin contractul aleatoriu. Într-o asemenea situație, creditorul și-a asumat chiar riscul neexecutării obligației. Soluția poate fi dată independent de controversa privind condițiile rezoluțiunii și, mai exact, condiția neexecutării fără justificare. Pentru ideea că rezoluțiunea/rezilierea presupune numai condiția neexecutării însemnate, a se vedea *L. Pop. I.-F. Popa, S.I. Vidu*, *Tratat elementar de drept civil. Obligațiile*, Ed. Universul Juridic, București, 2012, p. 288-291. În sensul că este necesară o neexecutare fără justificare (care, de regulă, este neexecutarea culpabilă), a se vedea *V. Stoica*, *Înțelesul noțiunilor de rezoluțiune și reziliere în Codul civil român. Între dezideratul clarității și fatalitatea ambiguității*, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 4/2013, p. 20-21. Pentru analize recente ale noțiunii de „neexecutare fără justificare” și ale relației acesteia cu rezoluțiunea/rezilierea, a se vedea: *C. Paziuc*, *Răspunderea contractuală și sistemul remediilor pentru neexecutarea obligațiilor contractuale*, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 1/2015, p. 139-211; *V. Diaconiță*, *Neexecutarea fără justificare și neexecutarea culpabilă*. Scurt exercițiu de corelare, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 1/2015, p. 86-138.

95. Răspuns corect: b) – propunerile adresate unor persoane nedeterminate, inclusiv, de exemplu, anunțurile publicitare, nu constituie, de regulă, oferte [art. 1.189 alin. (1) C.civ.], chiar dacă sunt precise. Rațiunea regulii este lipsa prezumată a intenției autorului de a se obliga prin simpla acceptare. Totuși, prezumția este înlăturată dacă natura de ofertă – interesează elementul intenției autorului de a se obliga – rezultă neechivoc din lege, din uzanțe ori din împrejurări, inclusiv din conținutul propunerii înseși [art. 1.189 alin. (2) C.civ.]. În speță, propunerea este precisă și completă, cuprinzând elementele esențiale ale vânzării preconizate. Intenția lui Brutus de a se obliga, urmare a simplei (prime) acceptări, rezultă îndeosebi din folosirea expresiei „primul venit, primul servit”. Brutus nu poate invoca o rezervă neexprimată în ofertă. Pentru o soluție similară în dreptul comparat, a se vedea cauza nord-americană *Lefkowitz v. Great Minneapolis Surplus Store, Inc*, 86 NW 2d 689 (anunț privind vânzarea a trei blănuri rare pentru un dolar fiecare, cu sintagma „primul venit, primul servit” și cu un refuz ulterior, sub motiv că blănurile erau destinate doar unor cumpărătoare).

Răspunsuri greșite: a) – a se vedea explicațiile pentru răspunsul b);

c) – oferta este, ca regulă, revocabilă (art. 1.191 C.civ. *a contrario*), însă, având în vedere momentul eficacității unei declarații de revocare (art. 1.200 C.civ.) și momentul încheierii contractului (art. 1.186 C.civ.), revocarea ofertei (sau a acceptării) nu poate interveni după încheierea contractului, moment din care se pune problema distinctă a denunțării unilaterale a contractului. Pe de altă parte, revocarea ofertei adresate unor persoane nedeterminate